

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

Hartvíkov, Hroby, Chýnov

červen 2019

Slavnost Nejsvětější Trojice

Drazí bratři a sestry v našich farnostech Chýnov, Hartvíkov a Hroby,

zdravíme Vás všechny. V tomto zpravodaji vzpomínáme na některé záležitosti, které jsme spolu zažili. S Boží pomocí se nám dařilo něco udělat. A chceme také informovat, co se s Boží pomocí bude konat. Při této příležitosti moc moc děkuji všem, kteří pro farnost pracují. Daří se nám jako farnosti dávat svědectví pro našeho Pána.

Vděčně Vás všechny zdravím

Váš P. Karel

OBRAZ NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE OD JANA JIŘÍHO HEINSCHÉ

Jan Jiří Heintsch (1647 - 1712) bývá nazýván malířem barokní zbožnosti. Narodil se v Kladsku a téměř celý život prožil v Praze, kde se vyučil malířskému řemeslu (silně ovlivněn byl hlavně obrazy Karla Škréty) a kde měl svou dílnu a pracoval především pro jezuitu, proto jeho obrazy můžeme dnes vidět například v jezuitských kostelích sv. Ignáce nebo sv. Salvátora v Praze. Dalšími významnými zadavateli byli pro Heinsche augustiniáni a k jeho vůbec nejlepším dílům patří lunety s legendou o sv. Anežce v pražském křížovnickém kostele sv. Františka.

V kostele v Chýnově jsou od Jana Jiřího Heinsche dva obrazy na hlavním oltáři. Oba vznikly v roce 1712, tedy v roce umělcovy smrti a patrně jsou z větší části prací mistrovů dílny než jeho samotného. Jedná se o obraz Nejsvětější Trojice a obraz sv. Arnošta.

V historii nebyl na umělecké ztvárnění Nejsvětější Trojice jednotný názor, teologové ani umělci vlastně nikdy nenašli odpověď na otázku, jak zobrazit nezobrazitelného Boha. Raně křesťanské umění odmítalo zobrazovat Nejsvětější Trojici jako lidské postavy a používalo zástupné symboly, například trojúhelník, tři vzájemně propojené kružnice nebo trojlístek jetele. Později byly využívány figurální symboly (Pravice Boží, Beránek Boží, holubice nebo třeba i tři zajáci spojené hlavami)) a zároveň se snažili umělci vyjádřit Nejsvětější Trojici v podobě lidských postav. I pro tento způsob zobrazení existuje několik ikonografických typů. Na Východě byla jako obraz Svaté Trojice kanonizována scéna Návštěva tří mužů u Abraháma v Mamre. Ve středověku se rozšířil typ tzv. „Zaltářové Trojice“, kdy korunovaný syn, většinou s křížem v ruce, trůní po pravici korunovaného Otce a mezi nimi se vznáší holubice Ducha svatého. Jan Jiří Heinsch vytvořil pro náš kostel variantu tohoto typu, takzvanou „Svatou Trojici ve Slávě“. Zde jsou postavy obklopeny chóry andělů a svatých a Kristus je zobrazen po pravici Boha Otce v podobě Krista ve Slávě, tj. Krista Vzkříšeného, Vítězného, Otec je zobrazen jako Panovník Hospodin s panovnickým žezlem jako symbolem vlády nad Nebem i Zemí a Duch Svatý v podobě holubice. Detailem zdůrazňujícím Svatou Trojici je také svatozář Boha Otce ve tvaru rovnostranného trojúhelníku. Celý hlavní oltář je vlastně vyjádřením nádhery a slávy Nebeského Království. Kolem centrálního obrazu je rozmístěno množství soch andělů a andílků na obláčcích.

Chýnovským obrazem Nejsvětější Trojice se patrně nechal inspirovat i autor malířské výzdoby kostela sv. Markéty v Radeníně, na jeho hlavním oltáři se nachází téměř identický obraz, jenom v menším měřítku a poněkud naivním zpracování.

DŮLEŽITÉ TERMÍNY

Poutní mše svaté

Chýnov kostel Nejsvětější Trojice 16. 6. v 8:30	Hartvíkov kostel sv. Petra a Pavla 30. 6. v 10.00
Radenín kostel sv. Markéty 13. 7. v 17:00	Nová Ves kaple sv. Anny 28. 7. v 11:00
Hroby kostel Nanebevzetí Panny Marie 18. 8. v 10:00	Pořín kostel sv. Bartoloměje 24. 8. v 17.00
Zárybnická Lhota kaple 25. 8. v 16:00	

NOC KOSTELŮ CHÝNOV, HROBY, RADENÍN – ZÁŽITEK STRHUJÍCÍHO TÍCHA I PROHLÍDKY MÉNĚ ZNÁMÝCH OBJEKTŮ

Nabídka letošní noci kostelů v Chýnově byla dvojitá. Jednak mohli návštěvníci zažít posvátné ticho prázdného chýnovského chrámu a nechat se strhnout jeho neopakovatelnou atmosférou do svého vlastního nitra a podniknout dobrodružnou cestu nečekanými zákoutími své vlastní duše. Kdo se takového dobrodružství neodvážil, mohl se vydat na cestu méně náročnou, a sice do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Hrobech a kostela sv. Markéty v Radeníně, a prohlédnout si pozoruhodné stavby, které nejsou běžně veřejnosti přístupné. V obou kostelích byl připraven krátký asi hodinový program v podobě odborné přednášky o historii a architektuře památky, krátkého hudebního vystoupení a modlitby.

Děkujeme za spolupráci paní Marii Bláhové z Radenína a rodině Fišerových z Kozmic, chýnovskému chrámovému sboru, paní varhanicí Novákové a Dvořákové a houslistce Kláře Mathieu za krásné hudební zážitky, panu Karlu Voštovi za fundované zajímavé informace o historii a architektuře navštívených objektů a také chýnovským hasičům za zapůjčení auta pro zajištění dopravy účastníků z Chýnova do Hrob a Radenína.

Doufáme, že příští Noc kostelů v roce 2020 se nám podaří připravit podobný program v kostele sv. Petra a Pavla v Hartvíkově.

VZPOMÍNKA NA DVĚ VÝROČÍ P. KOMÍNKA

V čase letošního nadcházejícího jara a letošních velikonočních svátků jsme si v naší farnosti dvakrát připomněli osobu vikáře P. Josefa Komínka. V březnu, v den jeho stých narozenin, byla sloužena mše svatá a na Velikonoční pondělí jsme vzpomněli, že si jej před třiceti lety k sobě povolal Pán života a smrti. Při této příležitosti si dovoluji několika řádky vzpomenout na „pana vikáře“, jak byl důstojný pán běžně oslovován.

Pocházel z malé jihočeské vesničky Záluží u Bavorova, ze skromných poměrů rodiny drobných zemědělců, kde vyrůstal s dalšími sedmi sourozenci. Jeho zájem o službu u oltáře se postupně rozvíjel již od dětství a dozrál při studiu na Jirsíkově gymnasiu v Českých Budějovicích, až uvažoval o vstup do semináře a kněžské svěcení. Jelikož ale byl válečný čas, musel P. Komínek nastoupit na nucené práce pro Třetí říši. Jeho povolání mu bylo umožněno začít rozvíjet až po skončení války, nejprve na kaplanském místě v Jistebnici a v Chrástanech u Týna nad Vltavou a poté v Chotovinách. Chýnovskou farnost dostal do správy o Velikonočích v roce 1962 poté, kdy zde 24 let působil vikář P. Antonín Šmíd a po jeho smrti krátce P. Václav Kaňák, dřívější místní kaplan. P. Komínek přišel z chotovinské farnosti do prostředí poněkud neznámého. Byl ale přátelský, vstřícný, otevřený a velkorysý, takže v živé a dobře fungující farnosti si rychle získával místní farníky, a nejen ty, což dokládají vzpomínky a záznamy pamětníků. Již brzy po svém příchodu se pan vikář pustil do náročné, rozsáhlé rekonstrukce střechy kostela, na niž navazovala oprava fasády kostela i věže (1964 – 1965). Dar oslovovat a získávat lidi se jistě projevil i v tom, že se na této náročné práci, v té době nijak společensky atraktivní, podíleli četní farníci z Chýnova i okolí. Pracovali coby brigádníci a i pan vikář byl občas k vidění na lešení, jak příkládá ruku k dílu. Po dalších dvou letech bylo nutné opravit oplechování věže, jež byla poškozena bleskem, a při této příležitosti zmiňuje i obecní kronikář zásluhu P. Komínka, což v těchto časech nebylo úplně běžné a potvrzuje to jeho plné nasazení pro věc.

Ze vzpomínek kanovníka vyšehradské kapituly Mons. Vladimíra Vyhličky zase stojí za to připomenout, jak ochotně se pan vikář postavil k možnosti návštěvy a vystoupení pěveckého sboru od sv. Ignáce v Praze na Karlově náměstí. Úmrtí P. Šmída přerušilo navazování milé spolupráce, a ta byla tak zahájena až s působením pana vikáře, při slavnosti chýnovské poutě. Opět se při tom projevila jeho podpora a vstřícnost, stejně jako nasazení a ochota řady místních farníků. Hodno podotknout, že se vystoupení každoročně pak opakovala a že tato aktivita pomohla vzniknout řadě přátelství, z nichž některá přetrvávala až do současnosti.

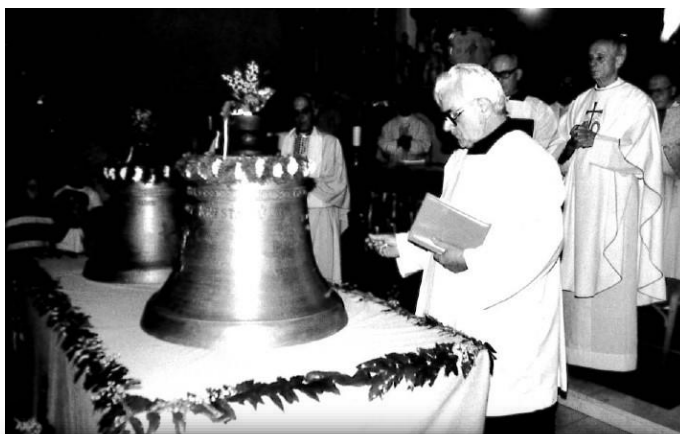
Moji prarodiče i rodiče se s panem vikářem přátelili, jako mnozí ostatní farníci. A tak jsem měl to štěstí, že jsem blíže pana vikáře osobně poznal při přípravě na první sv. přijímání i já. Pravidelně jsem o sobotách docházel na faru společně ještě s několika chlapci. Byla to milá setkávání, povídání ale také domácí úkoly. Především úkoly, kdy jsem měl podle předloh malovat jednoduché obrazy – příběhy z Písma – mi utkvěly dodnes v paměti a považuji je za zdařilý didaktický prvek. A hned po prvním sv. přijímání jsem byl pozván mezi místní ministranty. Byla to pro mne velká čest a vyznamenání. Přestože jsem byl nejmladší a bez zkušeností, vždy jsem byl záukolován nějakou činností a byl jsem zodpovědný za její splnění. Později, když jsme nešli o víkend k babičce a dědovi, jsem jel nedělním, ranním autobusem sám, abych mohl ministrantovat.

Ještě z ranější doby svého dětství si matně vzpomínám, jak se chýnovská farnost připravovala na velkou slávu. Po značném úsilí se povedlo dosáhnout pořízení nových zvonů, takže po více jak čtyřiceti letech byla na kostelní věži opět kompletní „zvonová sestava“.

V mysli mi utkvěla i část kázání pana vikáře o tom, jak si člověk stále říká, kolik má na světě času, a jak odkládá důležité věci ve vztahu k Bohu. Náhle mu ze života začnou postupně odcházet prarodiče, rodiče, sourozenci, přátelé, známí, až stojí sám před branou smrti ... a může být pozdě. Pan vikář Komínek byl shodou okolností první, mně blízký člověk, který z mého života před třiceti lety odešel. Vzpomínám na něj rád a s vděčností.

P.S. Bylo by milé a vhodné pro tento text čerpat především z farní kroniky, kterou jednotliví duchovní správci jistě vedli, ale bohužel poslední dochovaný záznam na chýnovské faře sahá k počátkům 20. stol. Vše následující je považováno za ztracené. Jakákoliv informace o tom, kde zmizelé kroniky dohledat, je vítána.

Miroslav Houska

*Co nenávist v r. 1942 vzala,
láska v r. 1984 navrátila.*

V SOBOTU 14. ČERVENCE 1984 VE 14 HODIN

budou v Chýnově posvěceny nové zvon

Farní společenství prožije chvíle radosti ze stédrosti
a umělecké tvořivosti, které daly hlas zvonům – poslům míru.

Ať zní pokojným souzvukem do budoucích časů!

Duchovní správa

ZPRÁVY PASTORAČNÍ A EKONOMICKÉ RADY FARNOSTI

Po odchodu Mgr. Václava Mikuly je pastorační a ekonomická rada pro P. Karla Zaisera hlavním partnerem pro zajišťování chodu farnosti. Důležitou otázkou zůstává využití budovy fary. Od 1. dubna 2019 je pronajímán byt v přízemí, ve kterém musela proběhnout částečná rekonstrukce hrazená jednak nájemkyní, jednak farností.

Došlo také k dohodě se zájemcem o využívání a udržování hospodářských budov a přilehlých pozemků.

Pracuje se na úpravách místnosti v přízemí, která má tak jako dříve sloužit farním aktivitám, především slavení mše svaté v zimních měsících, schůzkám, přípravám na svátosti, výuce náboženství, práci s dětmi... Bude provedena nová elektroinstalace, vyměněna podlahová krytina a počítá se také s vybavením místnosti novým nábytkem a zřízením kuchyňského koutku. V současnosti probíhají brigády – doufejme, že se vše podaří zdárně dokončit.

Zatím není zcela rozhodnuto o využití prvního patra fary. Byl vypracován plán na rekonstrukci s rozdělením na dvě bytové jednotky. Tento projekt bude ovšem vyžadovat značné finanční investice.

V poslední době došlo k revizi elektronického zabezpečení kostela, byl instalován nový alarm, doplněna čidla a kamera. Bylo nutné provést také opravu vikýře a kontrolu okapů.

Areál kostela a farního úřadu je nedílnou součástí centra našeho města, ale i historií našeho města. Myšlenka ekonomické rady je budovu fary otevřít pro společné setkávání občanů při kulturních a náboženských akcích, zároveň možnost budovy, která bude schopna vydělat si na svůj provoz či opravy (pronájmy prostor či bytových jednotek). Velký potenciál má i farní dvůr, kde bychom v budoucnu rádi vytvořili relaxační zónu uprostřed centra na konceptu klášterních zahrad apod.

Mnoho lidí má představu farnosti jako pobočky biskupství a uzavřené komunity. Římskokatolická farnost Chýnov je o lidech, kteří v ní žijí a pracují a nemusí být praktikující věřící. Chtěli bychom prostřednictvím tohoto zpravodaje veřejnost informovat, ale zároveň poposit o pomoc vytvořit si příjemné centrum našeho města. Všem těm, kteří již pomáhají, patří velký dík.

Za ekonomickou radu farnosti Petra Stejskalová

Vyučování náboženství – i příští školní rok bude na faře probíhat výuka náboženství pod vedením pastoračního asistenta Petra Svobody. Termín bude upřesněn po dohodě se zájemci. Neváhejte se přihlásit přímo u pana Svobody na tel.: 731402923 nebo u P. Karla Zaisera, paní Stejskalové nebo pana Cívína.

Slavnost Těla a Krve Páně (Božího Těla) připadá letos na čtvrtek 20. června. Vzhledem k tomu, že jde o normální pracovní den, oslavíme tento svátek následující neděli, tj. 23. 6. slavnostní mší svatou s požehnáním městu a průvodem s Nejsvětější Svátostí.

Zahradní slavnost – v neděli 30. 6. po mši svaté se sejdeme na farním dvoře k malému matiné s kávou a občerstvením a oslavíme tak s dětmi začátek prázdnin. Všichni jsou srdečně zváni!

Pro další informace sledujte nástěnku v předsíni kostela

POZDRAVENÍ NEMOCNÝM

Srdečně bych chtěl pozdravit všechny nemocné a trpící. Vzpomínáme, že náš Spasitel má srdce pro nás všechny. On, který zemřel, ale žije. Spojení s ním (i s Pannou Marií) nejsme sami.

V Chýnově nabízíme každý měsíc mši svatou v domově seniorů. Nabízíme také pomazání nemocných v Chýnově, v Nové Vsi a v Poříně každý rok a jinak po domluvení. Rád navštívím také nemocné doma.

V táborské nemocnici působí náš jáhen Mgr. Mikula jako kaplan. Kdybyste tam byli jako pacienti, spojte se s ním. Můžete s ním mluvit i přijímat tělo Páně. My oblátí z Klokot nabízíme v této nemocnici mši svatou ve středu v 18:15 a pro zájemce také zpověď a svátost nemocných. Můžete nás také volat.

Ještě jednou všem nemocným i jejich rodinám Boží požehnání a srdečné pozdravy.

P. Karel

Kontakty

Správce farnosti, kněz: P. Karel Zaiser, OMI, Staroklokotská 43, Tábor – Klokoty, tel. 731402860

Jáhen: Mgr. Václav Mikula, R.armády 1141, Sezimovo Ústí II, tel. 776 016 769

<http://farnost.katolik.cz/chynov>, <http://www.oblati.cz>

číslo účtu: 475602319/0800

